

Evropská dohoda

Jelikož občané ve Francii a Nizozemí řekli v referendu NE původnímu návrhu Evropské ústavy a následně Iid Irska řekl NE Lisabonské smlouvě, která byla jen přejmenovaným původním návrhem Evropské ústavy, je třeba respektovat skutečnost, že zaznělo zřetelné NE další politické unifikaci Evropské unie;

jelikož současně občané ve všech členských státech jsou odhodláni udržet z evropské integrace to dobré a kritizují její vady, rozhodly jsme se my, 27 členských států Evropské unie, vypovědět dosavadní Smlouvu ustavující EHS, Evropské společenství uhlí a oceli a Euratom, Smlouvu o Evropské unii a všechny následné dohody. Namísto nich tímto ustavujeme **Evropské společenství**, které se zakládá na následujících principech:

I. Evropské společenství bude spojením parlamentních demokracií, které dobrovolně spolupracují za účelem vzájemného prospěchu.

II. Jurisdikce společných evropských institucí se omezí na záležitosti překračující hranice: tj. oblasti politiky, kde činnost jednoho státu má přímý vliv na vnitřní záležitosti druhého státu. To zahrnuje pravidla svobody cestování, obchod mezi členskými státy; přeshraniční znečišťování životního prostředí, uchování svobodného trhu zboží, služeb, pracovních sil a kapitálu.

III. Aby se předešlo pochybnostem a zabránilo extenzivnímu výkladu evropským soudním dvorem, členské státy upraví ústavním zákonem (ve Spojeném království parlamentním statutem) seznam národních vyhrazených kompetencí. Takový seznam bude obsahovat: zahraniční politiku, obranu, azylové a imigrační podmínky, dopravu, energetiku, pravomoci regionální a místní samosprávy, zemědělství, rybolov, průmysl, sociální a zaměstnaneckou politiku, daně, zdravotnictví, vzdělání, spravedlnost a vnitřní záležitosti (státní správa). V těchto oblastech bude garantována nadřazenost národního parlamentního a právního systému. Společná evropská politika vstoupí v platnost výhradně na základě výslovného rozhodnutí o implementaci učiněného národními orgány.

IV. Členské státy mohou svobodně, pokud si to budou přát, přijmout v těchto oblastech společnou politiku. Takové iniciativy mohou být bilaterální nebo multilaterální, aniž by se dotkly států, které se na nich nepodílí.

V. Za účelem provedení těchto zásad, instituce bývalé EU budou reformovány takto:

1. Evropská komise pozbývá práva iniciovat zákony. Takové oprávnění je neslučitelné se zásadou demokratické odpovědnosti. Komise bude místo toho plnit roli neutrální veřejné správy, která se zodpovídá voleným vládám členských států.

2. Evropský parlament bude nahrazen Shromážděním, které se bude skládat z národních poslanců a senátorů, placených domácími zákonodárcy sbory a kteří v Evropském shromáždění budou zasedat po dobu nepřevyšující čtyři dny v měsíci. Shromáždění nebude mít povahu zákonodárského sboru. Jeho posláním bude dohlížet na komisi.

3. Evropský soudní dvůr se bude skládat ze soudců, u nichž se bude požadovat jako předpoklad ke jmenování zkušenost u soudu v jejich vlastní zemi. Soud bude řešit spory mezi členskými státy a otázky týkající se výkladu této smlouvy, ale nebude mít pravomoc vymezovat rozhraní mezi národní a evropskou jurisdikcí. Veškeré kompetenční spory budou odkázány Evropskému tribunálu složenému z předsedů nejvyšších (ústavních) národních soudů. Tito špičkoví právníci, kteří si uchovávají své funkce v národních systémech, budou posuzovat všechny otázky dotýkající se suverenity.

4. Rada ministrů bude nejvyšší autoritou Evropského společenství. Může navrhnout společné iniciativy, které budou otevřené pro členské státy, které se na nich budou chtít podílet. Takové iniciativy budou otevřené i pro státy mimo Evropské společenství. V Radě je zastoupen člen vlády každého členského státu a Rada přijímá rozhodnutí konsensem.

5. Evropská centrální banka zůstane zachována pro ty členské státy, které budou chtít mít jako svoji měnu euro. Každý členský stát bude moci na základě vlastních ústavních principů požádat o přijetí za člena eurozóny, o přijetí za člena budou jednomyslně rozhodovat členské státy, které již jsou součástí eurozóny.

VI. Evropské společenství bude jednotným trhem a celní unií. Přitom bude usilovat o odstraňování obchodních bariér a o mezinárodní spolupráci.

VII. Případné nejasnosti pramenící z nejednoznačnosti této smlouvy budou řešeny přednostně ku prospěchu jednotlivých občanů oproti prospěchu států a přednostně ku prospěchu národních vlád oproti prospěchu institucí Evropského společenství.

VIII. Návrh na změnu této smlouvy může iniciovat vláda kteréhokoliv členského státu. Změny budou předloženy státům k ratifikaci, pokud se na nich shodnou vlády všech států. Změny této smlouvy mohou být učiněny výhradně na základě ratifikace ve všech členských státech.

IX. Tato smlouva nabývá platnosti po ratifikaci všemi členskými zeměmi.

X. Tuto smlouvu může kterákoliv ze smluvních stran vypovědět na základě svých ústavních postupů a v souladu s mezinárodními zvyklostmi.